

מבנה מגילות רות

מות במוֹאָב: עֲשֵׂר שָׁנִים שֶׁל מַוְתָּה בַּמְשָׁפָת אֶלְמָלֵךְ.

דְּבָקּוֹת רָות בְּחִמּוֹתָה בְּנִיגּוֹד לְעַרְפָּה;

קִינְתָּה שְׁכָול שֶׁלְעָשָׂוּת הַמְּקֹהָלָה עַל נָעָמִי.

מפגש רות ובעז בשדה:

א-ג: נָעָמִי נָעֲתָרָת לְבִקְשָׁת רָות לְלַכְתָּא אָסּוֹף יְבוֹל.

ד-יח: רָות מָוֹצָאת חָן בְּעַנִּין בָּעָז (שֶׁהָוָא "גָּבָור חִילִי").

יח-כג: רָות שָׁבָה לְבֵית נָעָמִי.

א. א', א-ו:

ב. א', ז-ככ:

ג. פרק ב':

ג1. פרק ג':

א-ו: רָות נָעֲתָרָת לְבִקְשָׁת נָעָמִי לְלַכְתָּא גָּרוֹן.

ז-טו: רָות מָוֹצָאת חָן בְּעַנִּין בָּעָז (שֶׁהָוָא "אִשְׁתַּחַת חִילִי").

טו-יח: רָות שָׁבָה לְבֵית נָעָמִי.

גאולת בעז את רות בניגוֹד לְגָוֹל הַפְּלוֹנִי;

חִגְיָת 'נְשָׂוֹת הַמְּקֹהָלָה' אֶת לִידָת 'בָּן נָעָמִי'.

ליְדָה בִּישָׂרָאֵל: עֲשָׂרָה דָּוֹרוֹת שֶׁל לִידָה בְּשׁוֹשָׁלָת פְּרָץ.

ב1. ד', א-ז:

א1. ד', יח-ככ:

תוכנית נָעָמִי (ג-ד)

וּרְחַצְתָּ וְסְכַתָּ וְשְׁמַתָּ שְׁמַלְתִּיךְ עַלְיךְ וַיַּרְדֵּת הָגָרָן

אֶל תּוֹדֵעַ לְאִישׁ עַד כָּלֹתוֹ לְאַכְלָ וּלְשָׁתָותָ

וַיָּהִי בְּשַׁכְבָּו וַיַּדְעַת אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יַשְׁכֵּב שֶׁם

וְבָאת וּגְלִית מַרְגַּלְתִּינוּ וְשַׁכְבָּת

פעולות רות (ו-ז)

וַתַּרְדֵּד הָגָרָן וַתַּעֲשֵׂה כָּל אֲשֶׁר צוֹתָה חִמּוֹתָה

וַיַּאֲכַל בָּעָז וַיִּשְׁתַּחַת וַיַּטְבִּל בָּוּ

וַיָּבֹא לְשַׁכֵּב בְּקַצְתָּה הָעַרְמָה

וַתָּבֹא בְּלָט וַתְּגַל מַרְגַּלְתִּינוּ וַתַּשְׁכַּב

רות רביה, פר' ז', א':

"אמֶר רַבִּי בְּרַכִּיה: אֲרוֹרִים הַרְשָׁעִים. לְהָלֵן כתיב יְוַתְּתַפְּשָׁהוּ בְּבָגְדוֹ לְאָמֶר שַׁכְבָּה עַמִּי, אֲבָל הַכָּא יְופַרְשָׁת

כְּנֶפֶיךְ עַל אִמְתָּךְ."

<p>מפגש רות ובעז בגורן (פרק ג')</p> <p>(א) ותאמר לַה נָעֲמִי חִמּוֹתָה בְּתֵי הַלָּא אֶבְקֵשׁ לְךָ מְנוּחָה אֲשֶׁר יִיטְבֶּלְךָ.</p> <p>(ב) ועטפה בלא בעז מדעתנו אשר הייתה את גורן השערים עירוטיו הפתה הוא זורה את גורן השערים הילילה... וירקתי נקרי: נירקתי הילילה...</p> <p>(ג) ותאמר אליה כל אשר תאמר לי [קרי: אלין] אעשה.</p>	<p>מפגש רות ובעז בשדה (פרק ב')</p> <p>(ב) ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכחה נא השדה ואלקחה בשבילים אמר אשר אמצעה חן בעינו ותאמר לה לך בתמי.</p>	<p>הצעה רות / נעמי</p>
<p>(ד) ותרד הָגָן ותעש כָּל אֲשֶׁר צוֹתָה חִמּוֹתָה...</p>	<p>הליכת רות ומעשהיה</p> <p>(ג) ותלך ותבוא ותלcket בשדה אחריו הקוצרים ויקר מקרת חלקת השדה לבוז אשר מפשחת אלימליך.</p>	<p></p>
<p>(ט) וילאמר מי אתה</p>	<p>שאלת בעז על רות</p> <p>(ה) ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים וכי הנערה הזאת.</p>	<p></p>
<p>וילאמר אני רות אמתך</p>	<p>זיהוי הנערה</p> <p>(ו) ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדה מואב...</p>	<p></p>
<p>ופרשות בונפץ על אמתך כי גאל אתה. (ז) וילאמר ברוכה אתה לה' בת ההיינטת מסודה האפרון מו קראשו לבליyi לכת אפרוי הבחרורים אם דל ואם עשיר. (יא) ועטפה בתמי אל תיראי כל אשר תאמר לו אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשחת חיל את.</p>	<p>דיאלוג בעז ורות</p> <p>(ח) ויאמר בעז אל רות הלו שמעת בתמי אל תלכי ללקט בשדה אחר ו גם לא מעבוריו מזה וכלה תזקקן עם נערתך... (יא) ויען בעז ויאמר לה הגד חד לי כל אשר עשית את חמוותך אחריו מות אישך ומטעבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכדי אל עם אשר לא ידעך תמול שלשות. (יב) ישלם ה' פועלך ותני משכרגתך שלמה עם ה' אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת קנפיו...</p>	<p></p>
<p>(יד) ותשיב מרגליתו [קרי: מרגליתו] עד המבקרים ותקום בטירותם [קרי: בטירים] יכير איש את רעהו וילאמר אל יזדע כי באה האשה מהלון. (טו) וילאמר הבני הפוטחת אשר עלייך ואחוי בה ותתאחו בה וימד שיש שעירים נישת עלייה.</p>	<p>בעז נותנו אוכל לרות</p> <p>(יד) ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלים ואכלת מון מלחות וטבלת פתך בחומץ ותשב מצד הקוצרים ויצבת לה קליל ותאכל ותשבע ותטר. (טו) ותקום ללקט ויצו בעז את עריו לאמר גם בין העברים תלקט ולא תקלימה. (טו) וגם של תשלו לה מן הצבתים ועקבתם ולקטה ולא תגערו בה. (יז) ותלcket בשדה עד הארץ ותחבט את אשר לקטה נהיה באיפה שעירים.</p>	<p></p>
<p>ונבא העיר. (טו) ותבוא אל חמוותה ותאמיר מי אתה בתמי ותגיד לה את כל אשר עשה לה האיש. (יז) ותאמיר שיש השערים האלה נתנו לי כי אמר [קרי: אלין] אל תבואי ריקם אל חמוותך.</p>	<p>шибת רות לבית נעמי</p> <p>(יח) ותשא ותבוא העיר ותרא חמוותה את אשר לקטה ותווא ותתן לה את אשר הותנה משבעה. (יט) ותאמיר לה חמוותה איפה לcketת היום ואננה עשית כי מכירך ברוך ותגد לחמוותה את אשר עשתה עמו ותאמיר שט האיש אשר עשיתי עמו היום בעז.</p>	<p></p>
<p>(יח) ותאמיר שבי בתמי עד אשר תזען איך יפל דבר כי לא ישיקת האיש כי אם כל מה מזכיר יום.</p>	<p>מסקנה נעמי</p> <p>(כב) ותאמיר נעמי אל רות פלחתה טוב בתמי כי תצא עם נערותיו ולא יפצעו בך בשדה אמר. (כג) ותזקק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר משעריהם וקציר החיטים ותשב את חמוותה.</p>	<p></p>